

industrilande, og de lande, der nyder godt af bestående præferenceordninger og nødigt vil give afkald på disse særfordele. Ved vurderingen af resultaterne for udviklingslandene må det endvidere tages i betragtning, at disses ønsker i betydeligt omfang tog sigte på varer inden for landbrugssektoren, hvor Kennedy-rundens resultater som anført var relativt begrænsede.

En række af de deltagende industrilande har besluttet at fremskynde gennemførelsen af toldnedsættelserne for visse af de varer, for hvilke der er givet indrømmelser over for udviklingslandene. Den fulde toldnedsættelse vil for disse varer ske på én gang senest på tidspunktet for første fase af Kennedy-rundens toldaftrapninger.

De danske indrømmelser over for udviklingslandene omtales nedenfor under IX.

Kornoverenskomsten.

Det blev på et tidligt tidspunkt af Kennedy-runden klart, at forhandlingerne ikke ville kunne gennemføres med positivt resultat, hvis der ikke opnåedes enighed om en overenskomst om korn. USA havde således fra første færd udtalt, at en aftale om samhandelen med korn var en afgørende forudsætning for en heldig afslutning på forhandlingerne. Under hele forhandlingsforløbet udfoldedes derfor ikke mindst på kornområdet betydelige bestræbelser for tilvejebringelse af et acceptabelt kompromis mellem de større deltagerlande.

Hovedproblemerne under forhandlingerne i den nedsatte korngruppe — i hvilke Danmark deltog fra sommeren 1966 — var spørgsmålet om, hvorledes eksportlandene kunne sikres adgang til importlandenes markeder, fastsættelsen af nye minimums- og maksimumspriser i den internationale handel samt spørgsmålet om tilvejebringelse af et internationalt fødevarerhjælpeprogram.

Efter at tanken om forpligtelser vedrørende importlandenes interne støttepolitik havde vist sig urealisabel, koncentreredes forhandlingerne om markedsadgangen i den senere fase om et forslag om binding af selvforsyningsgraden for korn i importlandene. Det af de større importørlande, først og fremmest EEC, tilbødte niveau for binding af den nationale kornproduktion var imidlertid væsentligt højere end de selvforsyningsprocenter, eksportørlandene, først og fremmest USA, kunne acceptere, og bestræbelserne for at nå til enighed i spørgsmålet om markedsadgangen måtte derfor til sidst helt opgives.

Forhandlingerne i korngruppen begrænsedes herefter i sidste instans til spørgsmålet om en aftale vedrørende priser og fødevarerhjælp. Der opnåedes

med hensyn til priserne enighed om væsentlig højere minimums- og maksimumspriser end de efter den hidtidige hvedeaftale gældende. Endvidere aftaltes en række bestemmelser, til dels som hovedpunkter, vedrørende im- og eksportlandenes købs- og leveringsbetingelser. En række lande, herunder Danmark, ønskede foderkorn medtaget under prisbestemmelserne, men de større eksportørlande viste ingen interesse herfor, og tanken måtte derfor opgives.

I tilknytning til hvedeoverenskomsten vedtoges efter pres fra eksportlandene et internationalt fødevarerhjælpeprogram, hvis sigte både er at skaffe udviklingslandene korn på billige vilkår og at aflaste hvedeproduktionen. Danmarks andel i programmet, der over en tre-årig periode omfatter årlige leverancer på ca. 4½ mill. tons korn, udgør 0,6 pct. eller 27.000 tons (ca. 12 mill. kr.). — Deltagerlandene vil i henhold til overenskomsten kunne frigøre sig fra deres forpligtelser enten ved levering af korn egnet til menneskeføde og af en antagelig type og kvalitet, eller ved kontante beløb. Bidragene vil kunne ydes såvel via internationale organisationer, såsom Verdensfødevarerprogrammet, som bilateralt.

Overenskomsten er indgået mellem samtlige deltagere i korngruppen, d. v. s. Argentina, Australien, Canada, Danmark, Finland, Japan, Norge, Svejt, Sverige, Storbritannien, USA og EEC og dets medlemslande. I overensstemmelse med det i overenskomstens art. 1 anførte har deltagerlandene — suppleret med yderligere et antal lande — på en konference i Rom i tiden 12. juli-19. august d. å. forhandlet sig til rette om detaljerne i en ny international kornordning, omfattende en konvention om hvedehandel og en konvention om fødevarerhjælp. Den nye kornordning, der først skal træde i kraft i sommeren 1968, vil blive forelagt Tinget til godkendelse senere i dette folketingsår, hvorfor der ikke her skal redegøres for dens indhold.

Ikke-toldmæssige handelshindringer.

Forhandlingerne i Kennedy-runden om fjernelse af ikke-toldmæssige handelshindringer førte til vedtagelsen af nedenfor omhandlede antidumpingkode samt den nævnte forventede afskaffelse af USAs American Selling Price-system. Resultaterne herudover var beskedne, hvilket bl. a. skyldtes dels utilstrækkelig tid i forhandlingernes slutfase dels den omstændighed, at en række lande kun i begrænset omfang var rede til at forhandle om og give indrømmelser på dette område. Der fandt dog ikke mindst på bilateral basis en række nyttige drøftelser sted vedrørende de forskellige aspekter af ikke-